

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Ιουνίου 2016*

«Προσφυγή ακυρώσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Απόφαση 2014/198/ΚΕΠΠΑ — Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας — Επιλογή της νομικής βάσεως — Υποχρέωση άμεσης και πλήρους ενημερώσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε όλα τα στάδια της διαδικασίας διαπραγματεύσεως και συνάψεως των διεθνών συμφωνιών — Διατήρηση των αποτελεσμάτων της αποφάσεως σε περίπτωση ακυρώσεως»

Στην υπόθεση C-263/14,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 28 Μαΐου 2014,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους R. Passos, A. Caiola και M. Allik, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγον,

υποστηριζόμενο από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους M. Κωνσταντινίδη και R. Troosters, καθώς και από την D. Gauci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους F. Naert, G. Étienne και M. Bishop, καθώς και από την M.-M. Joséphidès,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, E. Ruffer, J. Vlácil και J. Škeřik, καθώς και από την M. Hedvábná,

το **Βασίλειο της Σουηδίας**, εκπροσωπούμενο από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz και U. Persson, καθώς και από τους M. Rhodin, E. Karlsson και L. Swedenborg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο από τις J. Kraehling και V. Kaye, επικουρούμενες από τον G. Facenna, barrister,

παρεμβαίνοντα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, A. Tizzano, αντιπρόεδρο, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Arabadjiev, C. Toader, D. Šváby και K. Λυκούργο, προέδρους τμήματος, A. Rosas (εισηγητή), E. Juhász, M. Safjan, M. Berger, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund και K. Jürimäe, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Σεπτεμβρίου 2015,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με το δικόγραφο της προσφυγής του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί, αφενός, να ακυρωθεί η απόφαση 2014/198/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2014, για την υπογραφή και σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας (ΕΕ 2014, L 108, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και, αφετέρου, να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της εν λόγω αποφάσεως.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας

- 2 Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, υπογραφείσα στο Montego Bay στις 10 Δεκεμβρίου 1982, τέθηκε σε ισχύ στις 16 Νοεμβρίου 1994. Εγκρίθηκε με την απόφαση 98/392/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1998, για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών, της 10ης Δεκεμβρίου 1982, για το δίκαιο της θάλασσας και της συμφωνίας, της 28ης Ιουλίου 1994, σχετικά με την εφαρμογή του μέρους XI της εν λόγω σύμβασης (ΕΕ 1998, L 179, σ. 1).
- 3 Στο τμήμα 1, που φέρει τον τίτλο «Γενικές Διατάξεις», του μέρους VII, που επιγράφεται «Ανοικτή Θάλασσα», της εν λόγω συμβάσεως περιλαμβάνονται τα άρθρα 100 έως 107 που καθορίζουν το νομικό πλαίσιο για την καταπολέμηση της πειρατείας. Το άρθρο 100 της εν λόγω συμβάσεως

υποχρεώνει όλα τα κράτη να συνεργάζονται για την καταστολή της πειρατείας. Τα άρθρα 101 και 103 της συμβάσεως περιλαμβάνουν, αντιστοίχως, τους ορισμούς της έννοιας της «πειρατείας» και του «πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους».

- 4 Κατά το άρθρο 105 της συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κατάσχεση πειρατικού πλοίου ή αεροσκάφους»:

«Κάθε κράτος μπορεί να κατάσχει ένα πειρατικό πλοίο ή αεροσκάφος στην ανοικτή θάλασσα ή σε άλλο μέρος έξω από την δικαιοδοσία οποιουδήποτε άλλου κράτους, ως και ένα πλοίο ή αεροσκάφος που έχει κυριευθεί και ελέγχεται από πειρατές, και να συλλάβει τα πρόσωπα και να κατάσχει τα περιουσιακά στοιχεία τους πάνω στο πλοίο. Τα δικαστήρια του κράτους που ενήργησε την κατάσχεση μπορούν να αποφασίσουν αφενός μεν για τις ποινές που θα επιβληθούν, αφετέρου δε για τα μέτρα που θα ληφθούν σχετικά με τα πλοία, τα αεροσκάφη ή τα περιουσιακά στοιχεία, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων τρίτων μερών που ενεργούν με καλή πίστη.»

Το δίκαιο της Ένωσης

Η κοινή δράση 2008/851

- 5 Η κοινή δράση 2008/851/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 2008, για τη στρατιωτική επιχείρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα συμβάλει στην αποτροπή, στην πρόληψη και στην καταστολή των πειρατικών επιθέσεων και των ένοπλων ληστειών στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας (ΕΕ 2008, L 301, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/174/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012 (ΕΕ 2012 L 89, σ. 69) (στο εξής: κοινή δράση 2008/851), στηρίζεται στο άρθρο 14, στο άρθρο 25, τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 28, παράγραφος 3, ΕΕ. Η εν λόγω επιχείρηση ονομάστηκε «επιχείρηση Atalanta».

- 6 Το άρθρο 1 της εν λόγω κοινής δράσης, με τίτλο «Αποστολή», ορίζει στην παράγραφο του 1 τα εξής:

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση διεξάγει στρατιωτική επιχείρηση προς στήριξη των αποφάσεων 1814 (2008), 1816 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) και 1851 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών [...] κατά τρόπο σύμφωνο προς τη δράση που επιτρέπεται σε περίπτωση πειρατείας κατ'εφαρμογήν των άρθρων 100 και επόμενα της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας [...] και μέσω ιδίως δεσμεύσεων με τρίτα κράτη ("Atalanta") προκειμένου να συμβάλει:

- στην προστασία των πλοίων που ναυλώνονται από το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα για να μεταφέρουν επισιτιστική βοήθεια στους εκτοπισμένους πληθυσμούς της Σομαλίας, σύμφωνα με την εντολή που περιέχεται στην απόφαση 1814 (2008) του [Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών], και
- στην προστασία των ευάλωτων πλοίων που πλέουν στα ανοικτά της Σομαλίας, καθώς και στην αποτροπή, στην πρόληψη και στην καταστολή των πειρατικών επιθέσεων και των ένοπλων ληστειών στα ανοικτά της Σομαλίας, σύμφωνα με την εντολή που περιέχεται στις αποφάσεις 1846 (2008) και 1851 (2008) του [Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών].»

- 7 Το άρθρο 2 της εν λόγω κοινής δράσης, με τίτλο «Εντολή», ορίζει τα κατωτέρω:

«Η Atalanta, υπό τους όρους που καθορίζονται από το ισχύον διεθνές δίκαιο, ιδίως τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, και τις αποφάσεις 1814 (2008), 1816 (2008) και 1838 (2008) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών και εντός του ορίου των διαθέσιμων δυνατοτήτων της:

[...]

ε) για την ενδεχόμενη άσκηση της δικαιοδοσίας από τα αρμόδια κράτη μέλη, υπό τους όρους του άρθρου 12, μπορεί να συλλάβει και να μεταφέρει τους πειρατές ή τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι προτίθενται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 103 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες στις ζώνες παρουσίας, και να κατάσχει τα πλοία των πειρατών και των ληστών ή τα πλοία που συλλαμβάνονται έπειτα από πειρατική επίθεση ή ένοπλη ληστεία και ευρίσκονται στα χέρια των πειρατών ή των ένοπλων ληστών, καθώς και τα επί των πλοίων αυτών αντικείμενα,

[...].

8 Το άρθρο 10 της εν λόγω κοινής δράσης, που τιτλοφορείται «Συμμετοχή τρίτων χωρών», έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη της αυτονομίας της [...] Ένωσης κατά τη λήψη αποφάσεων και του ενιαίου θεσμικού πλαισίου, και σύμφωνα με τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, τρίτα κράτη μπορεί να κληθούν να συμμετάσχουν στην επιχείρηση.

[...]

3. Οι λεπτομέρειες των ρυθμίσεων για τη συμμετοχή τρίτων κρατών καθορίζονται με συμφωνίες συναπτόμενες με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο [37 ΣΕΕ]. Εφόσον η [Ένωση] και ένα τρίτο κράτος έχουν συνάψει συμφωνία που διαμορφώνει πλαίσιο για τη συμμετοχή του εν λόγω τρίτου κράτους σε επιχειρήσεις της [Ένωσης] για τη διαχείριση κρίσεων, οι διατάξεις της συμφωνίας αυτής εφαρμόζονται και όσον αφορά την παρούσα επιχείρηση.

[...]

6. Οι όροι μεταφοράς συλληφθέντων προς ένα τρίτο κράτος που συμμετέχει στην επιχείρηση αποφασίζονται κατά την σύναψη ή την εφαρμογή των συμφωνιών συμμετοχής της παραγράφου 3.»

9 Το άρθρο 12 της εν λόγω κοινής δράσης, το οποίο τιτλοφορείται «Μεταγωγή προσώπων που συλλαμβάνονται και κρατούνται με σκοπό τη δίωξή τους», προβλέπει τα κατωτέρω:

«1. Βάσει της αποδοχής εκ μέρους της Σομαλίας, όσον αφορά την άσκηση δικαιοδοσίας από κράτη μέλη ή τρίτα κράτη, αφενός, και βάσει του άρθρου 105 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, αφετέρου, τα πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι προτίθενται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 103 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες στα χωρικά και στα εσωτερικά ύδατα της Σομαλίας ή στην ανοικτή θάλασσα, και τα οποία συλλαμβάνονται και κρατούνται με σκοπό τη δίωξή τους καθώς και τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν προς τέλεση των πράξεων αυτών, μεταφέρονται:

- στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους ή του τρίτου κράτους που συμμετέχει στην επιχείρηση και του οποίου τη σημαία φέρει το πλοίο που πραγματοποίησε τη σύλληψη, ή
- αν το κράτος αυτό δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του, σε κράτος μέλος ή οποιοδήποτε τρίτο κράτος επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του έναντι των προαναφερόμενων προσώπων ή αντικειμένων.

2. Πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι προτίθενται, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 101 και 103 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, να διαπράξουν, ότι διαπράττουν ή ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες, και τα οποία συλλαμβάνονται και, με σκοπό τη δίωξή τους, κρατούνται από την “Atalanta” στα χωρικά ύδατα, στα εσωτερικά ύδατα ή στα αρχιπελαγικά ύδατα άλλων κρατών της περιοχής σε συμφωνία με τα κράτη

αυτά, και τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν προς τέλεση των πράξεων αυτών, μπορούν να μεταφέρονται στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους, ή, με συναίνεση του οικείου κράτους, στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους.

3. Κανένα από τα αναφερόμενα στ[ις] παραγράφους 1 και 2 άτομα δεν μπορεί να μεταφερθεί σε τρίτο κράτος εάν οι όροι αυτής της μεταγωγής δεν έχουν αποφασιστεί με αυτό το κράτος κατά τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις του εφαρμοστέου διεθνούς δικαίου, ιδίως του διεθνούς δικαίου δικαιωμάτων του ανθρώπου, ώστε να υπάρξει εγγύηση ότι κανείς δεν θα υποβληθεί στην ποινή του θανάτου, σε βασανιστήρια ή σε κάθε άλλη βάρβαρη, απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση.»

Η Συμφωνία ΕΕ - Τανζανίας

- 10 Το άρθρο 2 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας (ΕΕ 2014, L 108, σ. 3, στο εξής: Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας), το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί» προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, νοούνται ως:

α) “*Ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης*” (EUNAVFOR), τα στρατιωτικά αρχηγεία της ΕΕ και τα εθνικά σώματα δυνάμεων που συμβάλλουν στην επιχείρηση της ΕΕ “Atalanta”, τα σκάφη και τα αεροσκάφη τους και τα περιουσιακά τους στοιχεία·

[...]

στ) “*μεταχθείς/μεταγόμενος*”, κάθε ύποπτος που φέρεται ως προτιθέμενος να διαπράξει, ή διαπράττει, ή έχει διαπράξει πράξεις πειρατείας, ο οποίος μεταγεται από την EUNAVFOR στην Τανζανία δυνάμει της παρούσας συμφωνίας».

- 11 Το άρθρο 1 της εν λόγω συμφωνίας, με τίτλο «Σκοπός», έχει ως εξής:

«Η παρούσα συμφωνία καθορίζει τους όρους και τις λεπτομέρειες για τη μεταγωγή από την EUNAVFOR στην Τανζανία τού ή των υπόπτων που φέρονται ως προτιθέμενοι να διαπράξουν, διαπράττουν ή έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις και κρατούνται από την EUNAVFOR, και τη μεταφορά των συναφών κατασχεθέντων από την EUNAVFOR περιουσιακών στοιχείων, και για τη μεταχείρισή τους μετά τη μεταγωγή.»

- 12 Η εν λόγω συμφωνία αναφέρει, στο άρθρο 3, τις γενικές αρχές που διέπουν, μεταξύ άλλων, τις λεπτομέρειες και τους όρους μεταγωγής στις αρχές της Τανζανίας των υπόπτων πειρατείας που κρατούνται από την EUNAVFOR, στις οποίες περιλαμβάνεται και η αρχή μεταχειρίσεως κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διεθνείς υποχρεώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επιπλέον, η αυτή συμφωνία ρυθμίζει, με το άρθρο 4, τους όρους μεταχειρίσεως, διώξεως και διεξαγωγής της δίκης των μεταχθέντων προσώπων, ενώ, με το άρθρο 5, προβλέπει ότι τα πρόσωπα αυτά δεν θα δικάζονται για αδίκημα για το οποίο προβλέπεται ανώτατη ποινή αυστηρότερη από την ισόβια κάθειρξη.

- 13 Το άρθρο 6 της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας αφορά τις ανταλλαγές εγγράφων και πληροφοριών που πρέπει να λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο της μεταγωγής των εν λόγω προσώπων. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της εν λόγω συμφωνίας προβλέπει ότι «η ΕΕ και η EUNAVFOR παρέχουν, εντός των ορίων των μέσων και των δυνατοτήτων τους, κάθε συνδρομή στην Τανζανία ενόψει της έρευνας σχετικά με μεταχθέντες και της ποινικής δίωξής τους».

- 14 Σύμφωνα με το άρθρο 8 της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, κανένα στοιχείο της εν λόγω συμφωνίας δεν προορίζεται να παρεκκλίνει από οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα που ενδέχεται να έχει ο μεταχθείς δυνάμει της εφαρμοστέας εσωτερικής ή διεθνούς νομοθεσίας. Το άρθρο 9 της εν λόγω συμφωνίας αφορά τις σχέσεις των αρχών της Τανζανίας με εκείνες της Ένωσης καθώς και τη διευθέτηση των διαφορών. Τέλος, τα άρθρα 10 και 11 της αυτής συμφωνίας διέπουν εκτελεστικές ρυθμίσεις και την έναρξη ισχύος της συμφωνίας.

Το ιστορικό της διαφοράς και η προσβαλλόμενη απόφαση

- 15 Κατά το έτος 2008, ιδίως με τα ψηφίσματα 1814 (2008), 1816 (2008) και 1838 (2008), το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (στο εξής: Συμβούλιο Ασφαλείας) εξέφρασε την έντονη ανησυχία του για την απειλή την οποία συνιστούν οι πειρατικές επιθέσεις και οι ένοπλες ληστείες σε πλοία για τη διοχέτευση της ανθρωπιστικής βοήθειας προς τη Σομαλία, για την παγκόσμια ναυτιλία και για την ασφάλεια των θαλάσσιων εμπορικών οδών, καθώς και για τα άλλα ευάλωτα πλοία, συμπεριλαμβανομένων των πλοίων που χρησιμοποιούνται για αλιευτικές δραστηριότητες κατά τρόπο σύμφωνο προς το διεθνές δίκαιο. Εκτός αυτού, διαπίστωσε, με το προοίμιο του ψηφίσματός του 1846 (2008), ότι οι πειρατικές επιθέσεις και οι ένοπλες ληστείες σε πλοία στα χωρικά ύδατα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Σομαλίας ή στην ανοικτή θάλασσα, στα ανοικτά των ακτών της, οξύνουν την εσωτερική κατάσταση στην εν λόγω χώρα, κατάσταση η οποία εξακολουθεί να απειλεί τη διεθνή ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή.
- 16 Στο πλαίσιο αυτό, το Συμβούλιο Ασφαλείας ζήτησε, με το σημείο 14 του τελευταίου αυτού ψηφίσματος, από όλα τα κράτη, ιδιαίτερα από τα κράτη σημαίας, τα κράτη λιμένος και τα παράκτια κράτη, καθώς και από τα κράτη ιθαγένειας των θυμάτων ή των υπεύθυνων για πράξεις πειρατείας ή ένοπλης ληστείας, αλλά και από τα κράτη τα οποία αποκτούν δικαιοδοσία βάσει του διεθνούς ή του εσωτερικού τους δικαίου, να συνεργάζονται για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας και για τις έρευνες και τη δίωξη των υπευθύνων για πράξεις πειρατείας και ένοπλης ληστείας στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας, σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο, περιλαμβανομένου του διεθνούς δικαίου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και να στηρίξουν τις προσπάθειες αυτές, μεταξύ άλλων, παρέχοντας υλικοτεχνική υποστήριξη και συνδρομή για την άσκηση ένδικων βοηθημάτων σε πρόσωπα υπαγόμενα στη δικαιοδοσία και στον έλεγχό τους, όπως είναι τα θύματα, οι μάρτυρες και οι κρατούμενοι στο πλαίσιο επιχειρήσεων διεξαγόμενων δυνάμει του εν λόγω ψηφίσματος.
- 17 Με την ένατη αιτιολογική σκέψη του ψηφίσματος 1851 (2008), το Συμβούλιο Ασφαλείας επισημαίνει, με ανησυχία, ότι η έλλειψη μέσων και εσωτερικής νομοθεσίας καθώς και η αβεβαιότητα ως προς την τύχη που πρέπει να επιφυλαχθεί στους πειρατές μετά τη σύλληψή τους εμπόδισαν την ανάπτυξη εντονότερης διεθνούς δράσεως κατά του φαινομένου της πειρατείας στα ανοικτά των σομαλικών ακτών και, σε ορισμένες περιπτώσεις, οδήγησαν αναγκαστικά στην απελευθέρωση των πειρατών χωρίς προηγούμενη προσαγωγή τους ενώπιον της δικαιοσύνης. Κάλεσε επίσης, με το σημείο 3 του εν λόγω ψηφίσματος, όλα τα κράτη και τις περιφερειακές οργανώσεις που αγωνίζονται για την καταπολέμηση της πειρατείας στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας να συνάψουν συμφωνίες ή ειδικές διευθετήσεις με τις χώρες που είναι διατεθειμένες να παραλάβουν τους πειρατές, με αντικείμενο την επιβίβαση στελεχών των υπηρεσιών καταπολεμήσεως της εγκληματικότητας (shipriders) των εν λόγω χωρών, ιδίως στη συγκεκριμένη περιοχή, προκειμένου να διευκολυνθεί η διεξαγωγή ερευνών και διώξεων κατά των προσώπων που κρατούνται στο πλαίσιο των επιχειρήσεών τους.
- 18 Κατόπιν αυτών των ψηφισμάτων, η Ένωση υιοθέτησε την κοινή δράση 2008/851 βάσει της οποίας διεξάγει, από τον Νοέμβριο 2008, την επιχείρηση Atalanta με την οποία συμβάλλει, ιδίως, στην καταπολέμηση της πειρατείας στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας.

- 19 Στο πλαίσιο αυτής της στρατιωτικής επιχειρήσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απηύθυνε, στις 22 Μαρτίου 2010, έγγραφο προς το Κοινοβούλιο, με το οποίο αναφερόταν στην ανάγκη διαπραγματεύσεως και συνάψεως διεθνών συμφωνιών με ορισμένα τρίτα κράτη. Με το εν λόγω έγγραφο, το Συμβούλιο επισήμανε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12 της κοινής δράσεως 2008/851, τα πρόσωπα που έχουν διαπράξει ή για τα οποία υπάρχουν υποψίες ότι έχουν διαπράξει πειρατικές επιθέσεις ή ένοπλες ληστείες στα χωρικά ύδατα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Σομαλίας ή στην ανοικτή θάλασσα, και τα οποία συλλαμβάνονται και κρατούνται με σκοπό τη δίωξή τους καθώς και τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν προς τέλεση των πράξεων αυτών, μπορούν να μεταφερθούν σε κάθε τρίτο κράτος που επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του επί των εν λόγω προσώπων ή αντικειμένων, με την επιφύλαξη ότι οι όροι της μεταγωγής έχουν αποφασιστεί με αυτό το τρίτο κράτος κατά τρόπο σύμφωνο προς τις διατάξεις του εφαρμοστέου διεθνούς δικαίου. Επιπλέον, το Συμβούλιο ενημέρωσε, με το εν λόγω έγγραφο, το Κοινοβούλιο ότι ο Υπάτος Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (στο εξής: Υπάτος Εκπρόσωπος) είχε εξουσιοδοτηθεί, την ίδια ημέρα, να αρχίσει διαπραγματεύσεις, δυνάμει του άρθρου 37 ΣΕΕ, για τη σύναψη συμφωνιών σχετικά με τη μεταγωγή με τη Δημοκρατία του Μαυρικίου, τη Δημοκρατία της Μοζαμβίκης, τη Δημοκρατία της Νοτίου Αφρικής, την Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας και τη Δημοκρατία της Ουγκάντας.
- 20 Με έγγραφο της 19ης Μαρτίου 2014, το Συμβούλιο ενημέρωσε το Κοινοβούλιο ότι, κατόπιν της ολοκληρώσεως των διαπραγματεύσεων με την Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, εξέδωσε, στις 10 Μαρτίου 2014, την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 21 Η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας υπεγράφη στις Βρυξέλλες την 1η Απριλίου 2014. Το κείμενο της εν λόγω συμφωνίας καθώς και η προσβαλλόμενη απόφαση δημοσιεύτηκαν στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 11 Απριλίου 2014.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 22 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, να διατάξει τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της μέχρι την αντικατάστασή της και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο, κυρίως, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα. Επικουρικός, σε περίπτωση που γίνει δεκτό το αίτημα ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο ζητεί να διατηρηθούν τα έννομα αποτελέσματά της είτε μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος πράξεως που θα την αντικαθιστά, εάν η ακύρωσή της στηρίζεται στον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει το προσφεύγον, είτε επ' αόριστον, εάν η εν λόγω ακύρωση στηρίζεται αποκλειστικώς στον δεύτερο λόγο ακυρώσεως.
- 24 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2014 επετράπη στην Τσεχική Δημοκρατία, στο Βασίλειο της Σουηδίας και στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου. Στη δε Ευρωπαϊκή Επιτροπή επετράπη να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Κοινοβουλίου.

Επί της προσφυγής

- 25 Προς στήριξη της προσφυγής του, το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται, εσφαλμένως, μόνον στο άρθρο 37 ΣΕΕ και ότι, επομένως, δεν θα έπρεπε να έχει εκδοθεί σύμφωνα με την ειδική διαδικασία που καθιερώνει για τις συμφωνίες που αφορούν αποκλειστικά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) το άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ, η οποία αποκλείει κάθε συμμετοχή του Κοινοβουλίου. Μια τέτοια απόφαση, η προσήκουσα νομική

βάση της οποίας θα αποτελείτο από τα άρθρα 37 ΣΕΕ καθώς και 82 και 87 ΣΛΕΕ, δεν θα μπορούσε να εκδοθεί παρά μόνον σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ διαδικασία, η οποία προβλέπει την έγκριση του Κοινοβουλίου. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο προσάπτει στο Συμβούλιο ότι δεν του παρέσχε άμεση και πλήρη ενημέρωση σε όλα τα στάδια της διαπραγματεύσεως και της συνάψεως της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από εσφαλμένη επιλογή της νομικής βάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο κακώς θεώρησε την προσβαλλόμενη απόφαση σχετική με διεθνή συμφωνία που αφορά «αποκλειστικά την [ΚΕΠΠΑ]», κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ. Υποστηρίζει ότι, ελλείψει εγκρίσεως εκ μέρους του, η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των διατάξεων των Συνθηκών. Κατά το Κοινοβούλιο, ο επιδιωκόμενος με τη Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας σκοπός είναι διπλός, στο μέτρο που η εν λόγω συμφωνία αφορά τόσο την ΚΕΠΠΑ όσο και τους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας, τομείς που εμπίπτουν στη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να έχει ως νομικές βάσεις τα άρθρα 37 ΣΕΕ καθώς και 82 και 87 ΣΛΕΕ και ότι, επομένως, θα έπρεπε να έχει εκδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', σημείο ν, ΣΛΕΕ.
- 27 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η επιλογή της νομικής βάσεως πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, στα οποία περιλαμβάνονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της εν λόγω πράξεως. Συναφώς, ο σκοπός της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας είναι να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να υποχρεωθούν τα οικεία κράτη μέλη να διεξαγάγουν τα ίδια τις ποινικές διαδικασίες και να διευκολυνθεί η συνεργασία μεταξύ των αρχών τους και των αρχών της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας με την καθιέρωση ενός νομικού πλαισίου για την παράδοση των υπόπτων στο εν λόγω τρίτο κράτος, προκειμένου αυτό να αναλάβει τις έρευνες και τις διώξεις. Εξάλλου, η εν λόγω συμφωνία περιέχει διατάξεις που αφορούν άμεσα τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και την αστυνομική συνεργασία και, μεταξύ άλλων, τη μεταχείριση, τις διώξεις και τη δίκη των μεταχθέντων προσώπων.
- 28 Συγκεκριμένα, η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας δεν αφορά αποκλειστικώς την ΚΕΠΠΑ. Συναφώς, το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι η εν λόγω συμφωνία δεν μπορεί να θεωρηθεί αποκλειστικώς ως μια πτυχή της διεθνούς αποστολής της Ένωσης για τη διατήρηση της ειρήνης, την πρόληψη των συγκρούσεων και την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας. Εκ των πραγμάτων, σκοπό της εν λόγω συμφωνίας αποτελεί και η μεταγωγή ύποπτων για εγκληματικές δραστηριότητες προσώπων, τα οποία εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κρατών μελών και βρίσκονται στο έδαφος της Ένωσης, στις δικαστικές και αστυνομικές αρχές τρίτου κράτους προκειμένου αυτές να μπορέσουν να ασκήσουν, έναντι των εν λόγω υπόπτων, τις εξουσίες έρευνας και διώξεως που διαθέτουν.
- 29 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, συναφώς, ότι οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές των κρατών μελών θα μπορούσαν να ασκήσουν οι ίδιες τις εν λόγω εξουσίες. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση που οι κρατούμενοι δεν μεταγόνταν στις αρχές της Τανζανίας, αλλά στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, η EUNAVFOR δεν θα διενεργούσε στρατιωτική επιχείρηση αλλά θα ενεργούσε μάλλον ως διοικητική αρχή. Συναφώς, οι εν λόγω μεταγωγές, απλώς και μόνον επειδή ανατίθενται σε ναυτική δύναμη, δεν είναι δυνατόν να χαρακτηρισθούν ως στρατιωτικές δραστηριότητες ή ως δραστηριότητες αφορώσες την ασφάλεια ούτε είναι δυνατόν να συναχθεί ότι οι εν λόγω μεταγωγές εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ.

- 30 Εξάλλου, ούτε το διεθνές δίκαιο, ούτε τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας, ούτε η χορηγηθείσα με την κοινή δράση 2008/851 εντολή για την επιχείρηση Atalanta επιβάλλουν τη μεταγωγή των κρατούμενων από την EUNAVFOR πειρατών στα τρίτα κράτη. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, συναφώς, ότι το πρώτο σκέλος της εναλλακτικής δυνατότητας που προβλέπεται με το άρθρο 12, παράγραφος 1, της εν λόγω κοινής δράσεως αφορά τη μεταγωγή των υπόπτων πειρατείας στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, ενώ η μεταγωγή τους σε τρίτο κράτος δεν αποτελεί παρά το δεύτερο σκέλος της εν λόγω εναλλακτικής.
- 31 Το Κοινοβούλιο, προκειμένου να υποστηρίξει ότι υφίσταται άμεση και στενή σχέση μεταξύ της εν λόγω συμφωνίας και του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, κατά την έννοια του τίτλου V της Συνθήκης ΣΕΕ, επισημαίνει ότι οι ύποπτοι πειρατείας που συλλαμβάνονται και κρατούνται καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία που κατάσχονται εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κρατών μελών που μετέχουν στην EUNAVFOR. Συγκεκριμένα, η μεταγωγή τέτοιων προσώπων και περιουσιακών στοιχείων από την Ένωση σε τρίτο κράτος, εν προκειμένω στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, θα είχε ως αποτέλεσμα να στερήσει από τις αρμόδιες αρχές των εν λόγω κρατών μελών την άσκηση των εξουσιών τους σχετικά με τη διεξαγωγή ερευνών, διώξεως και δίκης σύμφωνα προς το δικαίό τους. Η πειρατεία εμπίπτει στην καταπολέμηση της διεθνούς εγκληματικότητας, έναν τομέα που σχετίζεται με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και, ιδίως, με τις διατάξεις που αφορούν τον εν λόγω χώρο και αναφέρονται στη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις και στην αστυνομική συνεργασία. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι δυνατόν να ενταχθούν σε μια διεθνή συμφωνία, όπως η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας, μέσα συνεργασίας που συνδέονται με τον εν λόγω χώρο, χωρίς προσφυγή σε νομική βάση που αναφέρεται στον ίδιο χώρο.
- 32 Το Κοινοβούλιο παραδέχεται ότι η επιχείρηση Atalanta και η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας συμβάλλουν στην επίτευξη ορισμένων από τους σκοπούς της εξωτερικής δράσεως της Ένωσης που αναφέρονται στο άρθρο 21, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ. Εντούτοις, υποστηρίζει ότι το γεγονός και μόνον ότι ένα μέτρο επιδιώκει τους εν λόγω σκοπούς δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι οι σκοποί αυτοί εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ. Ομοίως, καίτοι η ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας αποτελεί επίσης ειδικό σκοπό της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, το περιεχόμενο της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας δεν αναφέρεται σε καμία από τις ειδικές αποστολές της εν λόγω πολιτικής που μνημονεύονται στο άρθρο 42, παράγραφος 1, και στο άρθρο 43, παράγραφος 1, ΣΕΕ. Εκ των πραγμάτων, κίνητρο για την εμπλοκή των κρατών μελών στην καταπολέμηση της πειρατείας αποτελεί η απειλή που συνιστά το εν λόγω φαινόμενο για την εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης.
- 33 Με την αντίκρουσή του, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ορθώς στηρίζεται στο άρθρο 37 ΣΕΕ και στο άρθρο 218, παράγραφοι 5 και 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ, και ότι η σύναψη της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, η οποία αφορά αποκλειστικώς την ΚΕΠΠΑ, δεν απαιτούσε την έγκριση του Κοινοβουλίου.
- 34 Πρώτον, με την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-658/11, EU:C:2014:2025), που εκδόθηκε μετά την κατάθεση της υπό κρίση προσφυγής ακυρώσεως, το Δικαστήριο έκρινε ότι η απόφαση 2011/640/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2011, για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Μαυρικίου για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Δημοκρατία του Μαυρικίου και για τους όρους μεταχείρισης των υπόπτων πειρατείας μετά τη μεταγωγή (ΕΕ 2011, L 254, σ. 1), το περιεχόμενο της οποίας είναι σχεδόν πανομοιότυπο με αυτό της προσβαλλομένης αποφάσεως και η οποία αφορά την υπογραφή συμφωνίας με όρους παρόμοιους προς αυτούς της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας, μπορούσε εγκύρως να στηριχθεί σε μόνο το άρθρο 37 ΣΕΕ.
- 35 Δεύτερον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από εσφαλμένη επιλογή της ουσιαστικής νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Συγκεκριμένα, μολονότι το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανία επιδιώκει δύο

σκοπούς που αφορούν, ο μεν πρώτος, την ΚΕΠΠΑ, ο δε δεύτερος τους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της αστυνομικής συνεργασίας και, κατά συνέπεια, ότι τα άρθρα 82 και 87 ΣΛΕΕ θα έπρεπε, από κοινού με το άρθρο 37 ΣΕΕ, να αποτελέσουν τις νομικές βάσεις της προσβαλλομένης απόφασης, εντούτοις δεν διευκρινίζει κατά πόσον ο εν λόγω δεύτερος σκοπός είναι δευτερεύων ή όχι. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που το Κοινοβούλιο παραδέχθηκε, στο πλαίσιο της διαδικασίας επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-658/11, EU:C:2014:2025), ότι, όσον αφορά τη συμφωνία της 14ης Ιουλίου 2011 μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας του Μαυρικίου, οι μη επίπτοντες στην ΚΕΠΠΑ σκοποί που επιδιώκονται με την εν λόγω συμφωνία ήταν δευτερεύοντες, οι πανομοιότυποι σκοποί τους οποίους επιδιώκει η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας έχουν τον ίδιο χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η νομική βάση της προσβαλλομένης απόφασης είναι το άρθρο 37 ΣΕΕ.

- 36 Τρίτον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση και η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ και δεν επιδιώκουν κανένα δευτερεύοντα σκοπό σχετικό με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις ή με την αστυνομική συνεργασία. Η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας, η οποία συνήφθη στο πλαίσιο στρατιωτικής επιχειρήσεως διαχείρισεως κρίσεως που διεξήχθη δυνάμει της ΚΕΠΠΑ και αποσκοπούσε στην καταπολέμηση της πειρατείας σύμφωνα με τα εφαρμοστέα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας, δεν αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης εντός της Ένωσης. Συγκεκριμένα, η κράτηση και μεταγωγή των υπόπτων πειρατείας δεν αποτελούν παρά απλή συνέπεια της αποστολής της επιχειρήσεως Atalanta που αφορά την ασφάλεια. Επιπλέον, δεδομένου ότι η εν λόγω συμφωνία αποσκοπεί, ως εκ του περιεχομένου της, στην προαγωγή του κράτους δικαίου και του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, εντάσσεται πλήρως στην ΚΕΠΠΑ.
- 37 Εξάλλου, η καταπολέμηση της διεθνούς εγκληματικότητας εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ. Συναφώς, η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας δεν αποσκοπεί στη διαφύλαξη του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, θεωρούμενου τόσο από εσωτερική όσο και από εξωτερική σε σχέση με την Ένωση σκοπιά. Ειδικότερα, η εν λόγω συμφωνία δεν στερεί από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ούτε την εξουσία τους να διεξάγουν έρευνα ούτε την εξουσία τους να ασκήσουν δίωξη και να δικάσουν τα πρόσωπα που συλλαμβάνονται και κρατούνται από τις δυνάμεις που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της επιχειρήσεως Atalanta, αλλά αποσκοπεί μάλλον στην αποφυγή καταστάσεων ατιμωρησίας, παρέχοντας τη δυνατότητα μεταγωγής των εν λόγω προσώπων σε κράτος της περιοχής όπου εκτυλίσσεται η εν λόγω επιχείρηση, όταν καμία αρμόδια αρχή κράτους μέλους δεν επιθυμεί να προβεί στη δίωξή τους.
- 38 Με την απάντησή του, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο, με την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-658/11, EU:C:2014:2025), δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος κατά πόσον η απόφαση 2011/640 θα έπρεπε να έχει ως νομική βάση μόνον το άρθρο 37 ΣΕΕ ή και άλλες διατάξεις των Συνθηκών. Καίτοι το Κοινοβούλιο παραδέχεται ότι η εξάλειψη της πειρατείας προς τον σκοπό προστασίας των πλοίων συνιστά αναντίρρητα τον κύριο σκοπό της επιχειρήσεως Atalanta, σύμφωνα προς την κοινή δράση 2008/851, υποστηρίζει ότι όλες οι δράσεις που συνεπάγεται η εν λόγω επιχείρηση δεν εμπίπτουν συστηματικά στην ΚΕΠΠΑ. Συνεπώς, οι μεταγωγές των υπόπτων πειρατείας καθώς και η άσκηση διώξεων σε βάρος τους δυνάμει της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας δεν μπορούν να εξομοιωθούν με στρατιωτικές δραστηριότητες, εκτός αν θεωρηθεί ότι όλες οι διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει η Ένωση όσον αφορά τη μεταγωγή υπόπτων για εγκληματικές δραστηριότητες προσώπων τα οποία έχουν συλληφθεί από τις ένοπλες δυνάμεις των κρατών μελών εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας επιδιώκει διπλό σκοπό και, κατά συνέπεια, θα έπρεπε να έχει στηριχθεί σε διπλή νομική βάση.
- 39 Με την ανταπάντησή του, το Συμβούλιο προσθέτει ότι η επιχείρηση Atalanta επιδιώκει στην ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, ότι διεξάγεται στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας και ότι η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας συνήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 της κοινής δράσεως 2008/851. Επομένως, η κράτηση και η μεταγωγή των υπόπτων πειρατείας είναι απόρροια της εκτελέσεως της εν

λόγω αποστολής και δεν αποτελεί χωριστή δράση αστυνομικής ή δικαστικής συνεργασίας. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 2 της κοινής δράσεως 2008/851, οι κύριες αποστολές της επιχείρησης Atalanta συνίστανται στην προστασία των πλοίων που ναυλώνονται από το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα και άλλων ευάλωτων πλοίων, στην επιτήρηση ορισμένων ζωνών καθώς και στην αποτροπή, την πρόληψη και την καταστολή, ακόμα και με χρήση βίας, των επιθέσεων πειρατείας και των ενόπλων ληστειών που διαπράττονται στη θάλασσα. Αντιθέτως, οι ενέργειες που αφορούν την κράτηση και μεταγωγή των υπόπτων πειρατείας, τη συλλογή των δεδομένων τους προσωπικού χαρακτήρα, τη διαβίβαση των εν λόγω στοιχείων στην Interpol και τη διάθεση των συλλεγμένων στοιχείων που αφορούν τις αλιευτικές δραστηριότητες έχουν δευτερεύοντα χαρακτήρα.

- 40 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι τα μέτρα που αφορούν τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανεξαρτήτως του αν είναι εσωτερικά μέτρα της Ένωσης ή έχουν εξωτερική διάσταση, πρέπει να λαμβάνονται με σκοπό την προαγωγή της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης στο εσωτερικό ή στα σύνορα της Ένωσης. Εντούτοις, η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας δεν σχετίζεται με τους σκοπούς του εν λόγω χώρου. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση μεταγωγής υπόπτου πειρατείας στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, κανένα κράτος μέλος δεν ασκεί τη δικαιοδοσία του. Επιπλέον, ένα πολεμικό πλοίο που υπάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του κράτους της σημαίας του δεν μπορεί να εξομοιωθεί με τμήμα της επικράτειας του κράτους αυτού. Εξάλλου, το Κοινοβούλιο δεν εξηγεί πώς η πειρατεία συνιστά απειλή για την εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης.
- 41 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το Κοινοβούλιο, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο, υποστήριξε ότι, σε περίπτωση που κριθεί ότι οι νομικές βάσεις που αφορούν την ΚΕΠΠΑ και τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης δεν μπορούν να συνδυαστούν λόγω του ότι οι σχετικές διαδικασίες είναι ασύμβατες, τα άρθρα 82 και 87 θα έπρεπε να αποτελέσουν, μόνα αυτά, τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 42 Όσον αφορά τις πράξεις που θεσπίζονται βάσει διατάξεως που αφορά την ΚΕΠΠΑ, εναπόκειται στο Δικαστήριο να μεριμνά, ιδίως βάσει του άρθρου 275, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ και του άρθρου 40 ΣΕΕ, ώστε η εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής να μην επηρεάζει την εφαρμογή των διαδικασιών και το αντίστοιχο εύρος των αρμοδιοτήτων των θεσμικών οργάνων που προβλέπονται στις Συνθήκες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της Ένωσης δυνάμει της Συνθήκης ΛΕΕ. Η επιλογή της προσήκουσας νομικής βάσεως πράξεως της Ένωσης ενέχει σπουδαιότητα συνταγματικού χαρακτήρα, δεδομένου ότι η προσφυγή σε εσφαλμένη νομική βάση μπορεί να καταστήσει ανίσχυρη μια τέτοια πράξη, ιδίως, όταν η προσήκουσα νομική βάση προβλέπει διαδικασία εκδόσεως της πράξεως διαφορετική από εκείνη που πράγματι ακολουθήθηκε (βλ., συναφώς, γνωμοδότηση 2/00, της 6ης Δεκεμβρίου 2001, EU:C:2001:664, σκέψη 5).
- 43 Κατά πάγια νομολογία, η επιλογή της νομικής βάσεως πράξεως της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της πράξεως που εκδίδεται για τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας όπως αυτή την οποία αφορά η υπό κρίση υπόθεση, πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο σκοπός και το περιεχόμενο της εν λόγω πράξεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 26ης Μαρτίου 1987, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, 45/86, EU:C:1987:163, σκέψη 11· της 11ης Ιουνίου 1991, Επιτροπή κατά Συμβουλίου, λεγόμενη απόφαση «Διοξείδιο του τιτανίου», C-300/89, EU:C:1991:244, σκέψη 10· γνωμοδότηση 2/00, της 6ης Δεκεμβρίου 2001, EU:C:2001:664, σκέψη 22, και απόφαση της 19ης Ιουλίου 2012, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 42).
- 44 Αν από την εξέταση πράξεως της Ένωσης προκύπτει ότι αυτή επιδιώκει δύο σκοπούς ή ότι αποτελείται από δύο στοιχεία, και αν ο ένας από τους σκοπούς ή τα στοιχεία αυτά μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος ενώ ο άλλος έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα, η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνη νομική βάση, δηλαδή σε εκείνη που επιβάλλεται από τον κύριο ή τον υπερισχύοντα σκοπό ή στοιχείο. Κατ'

εξαίρεση, αν αποδειχθεί, αντιθέτως, ότι η πράξη επιδιώκει συγχρόνως πλείονες σκοπούς ή έχει πλείονα συστατικά στοιχεία που συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, χωρίς ο ένας σκοπός να είναι δευτερεύων σε σχέση με τον άλλο με αποτέλεσμα να τυγχάνουν εφαρμογής διάφορες διατάξεις των Συνθηκών, ένα τέτοιο μέτρο πρέπει να στηρίζεται στις αντίστοιχες διαφορετικές νομικές βάσεις (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 10ης Ιανουαρίου 2006, Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-178/03, EU:C:2006:4, σκέψεις 42 και 43, καθώς και της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 43).

- 45 Όσον αφορά, πρώτον, το περιεχόμενο της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας καθορίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 1 αυτής, τους όρους και τις λεπτομέρειες, αφενός, για τη μεταγωγή στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας των υπόπτων που φέρονται ως προτιθέμενοι να διαπράξουν, ως διαπράττοντες ή έχοντες διαπράξει πειρατικές επιθέσεις και κρατούνται από την EUNAVFOR, και τη μεταφορά των συναφών κατασχεθέντων από αυτή περιουσιακών στοιχείων, και, αφετέρου, για τη μεταχείριση αυτών των προσώπων μετά την εν λόγω μεταγωγή.
- 46 Σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της εν λόγω συμφωνίας, οι εν λόγω όροι και λεπτομέρειες περιλαμβάνουν τον σεβασμό των γενικών αρχών, μεταξύ άλλων της αρχής της μεταχείρισεως κατά τρόπο σύμφωνο με τις διεθνείς υποχρεώσεις στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η αυτή συμφωνία διέπει επίσης τη μεταχείριση, τη δίωξη και τη δίκη των μεταχθέντων, προβλέποντας, στο άρθρο 5, ότι τα πρόσωπα αυτά δεν θα δικάζονται για αδικήματα για το οποίο προβλέπεται ανώτατη ποινή αυστηρότερη από την ισόβια κάθειρξη. Εξάλλου, η εν λόγω συμφωνία προβλέπει, στο άρθρο 6, την τήρηση αρχείων και την κοινοποίηση εγγράφων που αφορούν τα εν λόγω πρόσωπα και ορίζει, στο άρθρο 7, ότι η Ένωση και η EUNAVFOR παρέχουν, εντός των ορίων των μέσων και των δυνατοτήτων τους, κάθε συνδρομή στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας ενόψει της έρευνας σχετικά με μεταχθέντες και της ποινικής διώξεώς τους.
- 47 Βεβαίως, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 60 των προτάσεών της, ορισμένες από τις υποχρεώσεις που προβλέπει η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας φαίνονται, εκ πρώτης όψεως, εφόσον θεωρηθούν μεμονωμένα, να αφορούν τους τομείς της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και της διασυνοριακής αστυνομικής συνεργασίας. Εντούτοις, όπως επίσης επισήμανε η γενική εισαγγελέας, αυτό καθαυτό το γεγονός ότι ορισμένες από τις διατάξεις μιας τέτοιας συμφωνίας, θεωρούμενες μεμονωμένα, προσομοιάζουν με κανόνες δυνάμενους να θεσπιστούν σε συγκεκριμένο τομέα δράσεως της Ένωσης δεν αρκεί για τον καθορισμό της προσήκουσας νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όσον αφορά, ειδικότερα, τις διατάξεις της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας που αφορούν τον σεβασμό των αρχών του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο σεβασμός αυτός είναι επιβεβλημένος σε κάθε δράση της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της ΚΕΠΠΑ, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 21, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, παράγραφος 2, στοιχείο β', και παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 23 ΣΕΕ. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω συμφωνία πρέπει επίσης να εκτιμάται υπό το πρίσμα του σκοπού που επιδιώκει.
- 48 Όσον αφορά, δεύτερον, τον εν λόγω σκοπό, προκύπτει, μεταξύ άλλων, από την αιτιολογική σκέψη 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εν λόγω συμφωνία συνήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 της κοινής δράσεως 2008/851, που εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ, προκειμένου να καταστεί δυνατή η μεταγωγή, στο πλαίσιο της επιχειρήσεως Atalanta, των προσώπων που έχουν συλληφθεί και κρατούνται από την EUNAVFOR καθώς και των κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων σε τρίτο κράτος, εν προκειμένω στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, που επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του επί των εν λόγω προσώπων και περιουσιακών στοιχείων. Όπως προκύπτει από τον ίδιο τον τίτλο της εν λόγω κοινής δράσεως, η δράση αυτή αποσκοπεί στο να συμβάλει, μεταξύ άλλων, στην καταστολή των πειρατικών επιθέσεων και των ένοπλων ληστειών στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας.

- 49 Κατά συνέπεια, η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας αποσκοπεί στην καθιέρωση ενός μηχανισμού που συμβάλει ουσιαδώς στην επίτευξη των σκοπών της επιχειρήσεως Atalanta, ενισχύοντας, μεταξύ άλλων, κατά τρόπο μόνιμο, τη διεθνή συνεργασία στον τομέα της καταστολής των επιθέσεων πειρατείας, με τον καθορισμό ενός νομικού πλαισίου για τη μεταγωγή των προσώπων που συλλαμβάνονται και κρατούνται, το οποίο καθιστά δυνατή την καταπολέμηση της ατιμωρησίας των εν λόγω προσώπων, σύμφωνα με την καθοριζόμενη από τα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας εντολή.
- 50 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Συμβούλιο Ασφαλείας ζήτησε, μεταξύ άλλων με το σημείο 14 του ψηφίσματός του 1846 (2008), από όλα τα κράτη να συνεργάζονται για τον καθορισμό της δικαιοδοσίας και για τις έρευνες και τη δίωξη των υπευθύνων για πράξεις πειρατείας και ένοπλης ληστείας στα ανοικτά των ακτών της Σομαλίας. Αποτελώντας έκφραση της συνεργασίας στην οποία αναφέρεται το άρθρο 100 της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας, που επιβάλλει στα συμβαλλόμενα κράτη υποχρέωση συνεργασίας για την καταστολή της πειρατείας στην ανοικτή θάλασσα, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε, ενόψει της υπογραφής και της συνάψεως της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας, ως στοιχείο της εν λόγω διεθνούς δράσεως για την καταπολέμηση των επιθέσεων πειρατείας και, ιδίως, για την αποφυγή της ατιμωρησίας των προσώπων που διαπράττουν τέτοιες πράξεις.
- 51 Η συμφωνία αυτή, που συνήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12 της κοινής δράσεως 2008/851, είναι στενά συνδεδεμένη με την επιχείρηση Atalanta, κατά τρόπον ώστε, ελλείψει της επιχειρήσεως αυτής, η εν λόγω συμφωνία θα καθίστατο άνευ αντικειμένου. Δεδομένου ότι η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας υφίσταται μόνον ως συμπλήρωμα της δράσεως της EUNAVFOR, η εν λόγω συμφωνία θα καταστεί άνευ αντικειμένου όταν η δύναμη αυτή θα παύσει τις δραστηριότητές της.
- 52 Το επιχείρημα του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με το οποίο, ελλείψει της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να διασφαλίσουν τα ίδια τις ποινικές διώξεις των συλληφθέντων προσώπων, είναι αλυσιτελές, καθόσον η εν λόγω συμφωνία αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να καταστήσει τέτοιες διώξεις πιο αποτελεσματικές, διασφαλίζοντας τη μεταγωγή των οικείων προσώπων στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, στην περίπτωση ακριβώς που το αρμόδιο κράτος μέλος δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του. Εκ των πραγμάτων, χωρίς την προηγούμενη σύναψη τέτοιων συμφωνιών περί μεταγωγής, στις οποίες κάνει ρητή αναφορά το άρθρο 12, παράγραφος 3, της κοινής δράσεως 2008/851, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η μεταχείριση των μεταχθέντων θα είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του διεθνούς δικαίου όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα, κανείς συλληφθείς από την EUNAVFOR δεν θα μπορούσε να μεταχθεί στα τρίτα κράτη της περιοχής όπου διεξάγεται η επιχείρηση Atalanta, πράγμα που θα μπορούσε να επιβαρύνει, ή να παρεμποδίσει την αποτελεσματική λειτουργία της εν λόγω επιχειρήσεως και την επίτευξη των σκοπών που αυτή επιδιώκει.
- 53 Εξάλλου, η EUNAVFOR μπορεί να προβεί σε μεταγωγή μόνον των υπόπτων πειρατείας τους οποίους συνέλαβε και κρατεί η ίδια στο πλαίσιο της επιχειρήσεως Atalanta. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα με το οποίο το Κοινοβούλιο προσπαθεί να αποδείξει ότι οι δράσεις της εν λόγω ναυτικής δυνάμεως θα μπορούσαν να εξομοιωθούν με αυτές των δικαστικών ή αστυνομικών αρχών των κρατών μελών. Πράγματι, οι εν λόγω δράσεις εκτυλίσσονται στο αποκλειστικό πλαίσιο συγκεκριμένης επιχειρήσεως που εμπίπτει στην ΚΕΠΠΑ, με την εκτέλεση της οποίας συνδέονται άρρηκτα.
- 54 Επομένως, η εξέταση του σκοπού που επιδιώκει η Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας επιβεβαιώνει ότι η καθιερούμενη με την εν λόγω συμφωνία διαδικασία μεταγωγής των προσώπων που έχουν συλληφθεί ή κρατούνται από EUNAVFOR αποτελεί εργαλείο με το οποίο η Ένωση επιδιώκει τους σκοπούς της επιχειρήσεως Atalanta, οι οποίοι συνίστανται στη διαφύλαξη της ειρήνης και της διεθνούς ασφάλειας, καθιστώντας, μεταξύ άλλων, δυνατή την αποφυγή της ατιμωρησίας των προσώπων που διέπραξαν επιθέσεις πειρατείας.

- 55 Δεδομένου ότι η εν λόγω συμφωνία εμπίπτει κατά κύριο λόγο στην ΚΕΠΠΑ και όχι στη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις ή στην αστυνομική συνεργασία, η προσβαλλόμενη απόφαση εγκύρωσ στηρίχθηκε μόνον στο άρθρο 37 ΣΕΕ. Κατά συνέπεια, ορθώς εκδόθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 218, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, ΣΛΕΕ.
- 56 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 57 Κατά το Κοινοβούλιο, η υποχρέωση που θεσπίζει το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με την οποία το Κοινοβούλιο πρέπει να «ενημερώνεται αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας», αποτελεί ουσιώδη διαδικαστικό κανόνα που εφαρμόζεται σε όλες τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει η Ένωση, συμπεριλαμβανομένων αυτών που εμπίπτουν στην ΚΕΠΠΑ. Το Συμβούλιο παρέβη τον κανόνα αυτό, στο μέτρο που ενημέρωσε το Κοινοβούλιο μόνον για την έναρξη των διαπραγματεύσεων που αφορούσαν τη Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας, στις 22 Μαρτίου 2010, και για την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις 19 Μαρτίου 2014, εννέα ημέρες μετά την εν λόγω έκδοση. Εξάλλου, ούτε ο Ύπατος Εκπρόσωπος ούτε το Συμβούλιο παρείχαν στο Κοινοβούλιο ενημέρωση σχετικά με τις συνομιλίες που προηγήθηκαν της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Τέλος, το Συμβούλιο δεν του κοινοποίησε ούτε τις οδηγίες διαπραγματεύσεως, ούτε το κείμενο της εν λόγω αποφάσεως, ούτε και αυτό της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας.
- 58 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η εν λόγω έλλειψη ενημερώσεως το εμπόδιζε να καθορίσει μια πολιτική γραμμή όσον αφορά το περιεχόμενο της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας και, γενικότερα, να ασκήσει κοινοβουλευτικό έλεγχο στις δραστηριότητες του Συμβουλίου. Υποστηρίζει ότι η υποχρέωση που θεσπίζεται με την εν λόγω διάταξη προστίθεται στη διακριτή υποχρέωση διαβουλευσεως με το Κοινοβούλιο στα ζητήματα ΚΕΠΠΑ δυνάμει του άρθρου 36 ΣΕΕ, διαφορετικά στερείται δεσμευτικού χαρακτήρα. Εξάλλου, η πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ θα θιγόταν εάν το Κοινοβούλιο ενημερωνόταν για τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των διεθνών συμφωνιών μόνο μέσω της δημοσιεύσεώς τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- 59 Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η τελευταία αυτή διάταξη εφαρμόζεται και στις διεθνείς συμφωνίες που αφορούν αποκλειστικώς την ΚΕΠΠΑ, υποστηρίζει όμως ότι εν προκειμένω δεν υπήρξε παράβαση της εν λόγω διατάξεως. Διευκρινίζει, συναφώς, ότι το Κοινοβούλιο ενημερώνεται για όλες τις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 218 ΣΛΕΕ όσον αφορά, μεταξύ άλλων, την έγκριση ενάρξεως διαπραγματεύσεων, τις οδηγίες διαπραγματεύσεως, την υπογραφή και τη σύναψη διεθνούς συμφωνίας καθώς και, αν παραστεί ανάγκη, την προσωρινή εφαρμογή μιας τέτοιας συμφωνίας.
- 60 Όσον αφορά τη Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας, το Συμβούλιο επισημαίνει, κατ' αρχάς, ότι κοινοποίησε προσηκόντως στο Κοινοβούλιο τις οδηγίες διαπραγματεύσεως. Στις 22 Μαρτίου 2010, ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως περί εγκρίσεως της ενάρξεως των διαπραγματεύσεων, το Συμβούλιο απηύθυνε στο Κοινοβούλιο έγγραφο με το οποίο διευκρίνιζε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 12 της κοινής δράσεως 2008/851, έπρεπε να συναφθούν συμφωνίες περί μεταγωγής με ορισμένα τρίτα κράτη και ότι ο Ύπατος Εκπρόσωπος είχε εξουσιοδοτηθεί να αρχίσει διαπραγματεύσεις, κατ' εφαρμογή του άρθρου 37 ΣΕΕ, με ορισμένα κράτη, στα οποία περιλαμβανόταν η Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας. Όσον αφορά το περιεχόμενο του σχεδίου Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας, η γνώση που είχε το Κοινοβούλιο όσον αφορά τις συμφωνίες περί μεταγωγής που είχαν προηγουμένως συναφθεί με άλλα κράτη στο πλαίσιο της επιχειρήσεως Atalanta του παρείχε τη δυνατότητα να ασκήσει τα προνόμιά του, τα οποία, σε κάθε περίπτωση, ήταν περιορισμένα στον τομέα των διεθνών συμφωνιών που εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ.

- 61 Περαιτέρω, όσον αφορά την κοινοποίηση στο Κοινοβούλιο του κειμένου της προσβαλλομένης αποφάσεως και του κειμένου της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα περιορισμένα προνόμια του Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της διαδικασίας διαπραγματεύσεως και συνάψεως διεθνών συμφωνιών στον τομέα της ΚΕΠΠΑ έχουν ως πρωταρχικό σκοπό να του παράσχουν τη δυνατότητα να ελέγξει τη νομική βάση των εν λόγω συμφωνιών και ότι, εν προκειμένω, ο σκοπός αυτός επετεύχθη, στο μέτρο που το Κοινοβούλιο ήταν σε θέση να προβεί σε τέτοιο έλεγχο αφού έλαβε το έγγραφο του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 2010 που το ενημέρωνε για την έναρξη των διαπραγματεύσεων. Εξάλλου, τα κείμενα της προσβαλλομένης αποφάσεως και της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας κοινοποιήθηκαν εν πάση περιπτώσει στο Κοινοβούλιο μέσω της δημοσιεύσεώς τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 11 Απριλίου 2014, ημερομηνία ενάρξεως της προθεσμίας εντός της οποίας το Κοινοβούλιο μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 62 Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που έπρεπε να παρασχεθούν πληροφορίες για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, το καθήκον αυτό ανήκει στον Υπάτο Εκπρόσωπο και ότι, κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ είναι αβάσιμος. Επαλλήλως, το Συμβούλιο αναφέρεται στην ουσιαστική αδυναμία παροχής ενημερώσεως στο Κοινοβούλιο, όσο διαρκούσαν οι διαπραγματεύσεις στον τομέα της ΚΕΠΠΑ, για όλες τις συχνά ταχύτατες και απρόσμενες εξελίξεις. Επισημαίνει ότι, σε κάθε περίπτωση, το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε στο ευρύτερο πλαίσιο της επιχειρήσεως Atalanta, στο οποίο εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση.
- 63 Με την απάντησή του, το Κοινοβούλιο παραδέχεται ότι ενημερώθηκε «αμέσως», κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, από το Συμβούλιο όσον αφορά την απόφασή του για έγκριση της ενάρξεως των διαπραγματεύσεων, κατά την ημέρα εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως. Υποστηρίζει, εντούτοις, ότι, όσον αφορά την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν ενημερώθηκε αμέσως, στο μέτρο που η απόφαση αυτή του κοινοποιήθηκε το πρώτον εννέα ημέρες μετά την έκδοσή της. Εκτός αυτού, το Συμβούλιο ουδέποτε του κοινοποίησε τα κείμενα της εν λόγω αποφάσεως και της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας. Το γεγονός και μόνον ότι το Συμβούλιο συνήψε προηγουμένως παρόμοιες συμφωνίες δεν αρκεί για την πλήρωση της απαιτήσεως να ενημερώνεται το Κοινοβούλιο «πλήρως», κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ. Σε κάθε περίπτωση, έλεγχος, εκ μέρους του Κοινοβουλίου, της νομικής βάσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί ελλείψει κοινοποιήσεως ενός κειμένου που να του παρέχει τη δυνατότητα προσδιορισμού των κρίσιμων συναφώς στοιχείων, όπως του σκοπού και του περιεχομένου της σχεδιαζομένης συμφωνίας. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο θα όφειλε να του κοινοποιήσει το κείμενο του σχεδίου της αποφάσεως του Συμβουλίου και το κείμενο του σχεδίου της συμφωνίας, το αργότερο στις 4 Απριλίου 2012, ημερομηνία κατά την οποία, με την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων, οι σύμβουλοι εξωτερικών σχέσεων του Συμβουλίου οριστικοποίησαν τα εν λόγω κείμενα. Μετά την ημερομηνία αυτή, το Συμβούλιο απλώς ανέμενε την έγκριση του εν λόγω σχεδίου συμφωνίας από την Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας, έγκριση που του κοινοποιήθηκε τον Φεβρουάριο 2014.
- 64 Τέλος, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τη διάκριση στην οποία προβαίνει το Συμβούλιο μεταξύ των αρμοδιοτήτων που ασκεί το ίδιο και εκείνων που ανατίθενται στον Υπάτο Εκπρόσωπο, λόγω του ότι ο τελευταίος προεδρεύει στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων, τη σύνθεση του Συμβουλίου που είναι επιφορτισμένη με την ΚΕΠΠΑ. Επικαλούμενο την απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-658/11, EU:C:2014:2025), το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η τήρηση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ αποτελεί προϋπόθεση του κύρους της αποφάσεως περί συνάψεως διεθνών συμφωνιών και ότι εναπόκειται στο Συμβούλιο να βεβαιωθεί, πριν τη σύναψή τους, ότι το Κοινοβούλιο ενημερώθηκε προσηκόντως.

- 65 Με την ανταπάντησή του, το Συμβούλιο, καίτοι θεωρεί ότι χρονικό διάστημα πολλών μηνών ή πολλών εβδομάδων δεν ανταποκρίνεται στην απαίτηση να ενημερώνεται «αμέσως» το Κοινοβούλιο, κατά την έννοια του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, υποστηρίζει ότι χρονικό διάστημα μερικών ημερών, εν προκειμένω εννέα ημερών που αντιστοιχούν σε επτά εργάσιμες ημέρες, δεν μπορεί να θεωρηθεί μη εύλογο.
- 66 Όσον αφορά την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων που προηγήθηκαν της συνάψεως της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, το Συμβούλιο θεωρεί ότι το έγγραφό του της 22ας Μαρτίου 2010 παρείχε στον Κοινοβούλιο επαρκείς πληροφορίες που του επέτρεπαν, τουλάχιστον, να διαμορφώσει μια πρώτη γνώμη για την καταλληλότητα της νομικής βάσεως που ανέφερε το Συμβούλιο και να εκφράσει τις ενδεχόμενες αμφιβολίες του ως προς το εν λόγω ζήτημα. Το Συμβούλιο προσθέτει, συναφώς, ότι, ακόμη και αν το γεγονός ότι είχε προηγουμένως συνάψει παρόμοιες συμφωνίες δεν αρκεί, αυτό καθεαυτό, για να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, το γεγονός αυτό από κοινού με τα στοιχεία που περιέχονται στο έγγραφο του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 2010 αρκούν προς τον σκοπό αυτό. Επιπλέον, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η εντολή διαπραγματεύσεως που περιγράφεται στο εν λόγω έγγραφο παρέμεινε αμετάβλητη.
- 67 Όσον αφορά την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Συμβουλίου και του Υπατού Εκπροσώπου, το Συμβούλιο, καίτοι παραδέχεται ότι ο τελευταίος προεδρεύει στο Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων, υποστηρίζει ότι ο Υπάτος Εκπρόσωπος δεν ενεργεί με αυτή την ιδιότητα οσάκις εκπροσωπεί την Ένωση στο πλαίσιο της διαπραγματεύσεως των συμφωνιών που αφορούν τον τομέα της ΚΕΠΠΑ. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που η διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Υπατού Εκπροσώπου και όχι σε αυτή του Συμβουλίου, η υποχρέωση συναφούς ενημερώσεως του Κοινοβουλίου δεν μπορεί παρά να βαρύνει τον Υπάτο Εκπρόσωπο. Εξάλλου, το Συμβούλιο εκτιμά ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων δεν μπορεί να αφορά κάθε έγγραφο που αποτελεί αντικείμενο επεξεργασίας ή κάθε συνεδρίαση των διαπραγματεύσεων ή ακόμη τις προπαρασκευαστικές εργασίες που διεξάγονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου. Τέλος, το Συμβούλιο θεωρεί ότι δεν υπέχει υποχρέωση να εξακριβώσει, πριν την έκδοση αποφάσεως περί συνάψεως διεθνούς συμφωνίας, κατά πόσον τηρήθηκε όντως το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ και κατά πόσον, συνεπώς, ενημερώθηκε προσηκόντως το Κοινοβούλιο σχετικά με τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων που προηγήθηκαν της συνάψεως μιας τέτοιας συμφωνίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 68 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η υποχρέωση που καθιερώνει το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το οποίο το Κοινοβούλιο «ενημερώνεται αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας» διαπραγματεύσεως και συνάψεως των διεθνών συμφωνιών, ισχύει σε κάθε διαδικασία συνάψεως διεθνούς συμφωνίας, περιλαμβανομένων και των συμφωνιών που αφορούν αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 85). Το άρθρο 218 ΣΛΕΕ, για λόγους σαφήνειας, συνοχής και εξορθολογισμού, προβλέπει ομοιόμορφη και γενικής ισχύος διαδικασία σχετικά με τη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των διεθνών συμφωνιών εκ μέρους της Ένωσης σε όλους τους τομείς δράσεώς της, συμπεριλαμβανομένης της ΚΕΠΠΑ, η οποία, αντιθέτως προς άλλους τομείς, δεν υπάγεται σε καμία ειδική διαδικασία (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψεις 52 και 72).
- 69 Ο ρόλος ο οποίος ανατίθεται στο Κοινοβούλιο όσον αφορά τον τομέα της ΚΕΠΠΑ παραμένει, βεβαίως, περιορισμένος, δεδομένου ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο παραμένει αποκλεισμένο από τη διαδικασία διαπραγματεύσεως και συνάψεως των συμφωνιών που αφορούν αποκλειστικά την ΚΕΠΠΑ, εντούτοις δεν στερείται παντός δικαιώματος παρακολούθησεως της εν λόγω πολιτικής της Ένωσης (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψεις 83 και 84).

- 70 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η συμμετοχή του Κοινοβουλίου στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκφράζει, στο επίπεδο της Ένωσης, τη θεμελιώδη δημοκρατική αρχή ότι οι λαοί μετέχουν στην άσκηση της εξουσίας μέσω αντιπροσωπευτικής συνελεύσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Οκτωβρίου 1980, *Roquette Frères κατά Συμβουλίου*, 138/79, EU:C:1980:249, σκέψη 33· της 11ης Ιουνίου 1991, *Διοξείδιο του τιτανίου*, C-300/89, EU:C:1991:244, σκέψη 20, και της 19ης Ιουλίου 2012, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 81). Όσον αφορά τη διαδικασία διαπραγματεύσεως και συνάψεως των διεθνών συμφωνιών, η προβλεπόμενη στο άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ απαίτηση ενημερώσεως αποτελεί έκφραση της εν λόγω δημοκρατικής αρχής στην οποία στηρίζεται η Ένωση (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 81).
- 71 Η εν λόγω απαίτηση ενημερώσεως αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα του Κοινοβουλίου να ασκήσει δημοκρατικό έλεγχο στην εξωτερική δράση της Ένωσης και, ειδικότερα, στο να εξασφαλίσει τον σεβασμό των αρμοδιοτήτων του κατά την επιλογή της νομικής βάσεως μιας αποφάσεως για τη σύναψη συμφωνίας (βλ., συναφώς, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 79). Συναφώς, καίτοι η απαίτηση άμεσης και πλήρους ενημερώσεως του Κοινοβουλίου δεν αποσκοπεί στο να του παράσχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει στη διαπραγμάτευση και στη σύναψη των συμφωνιών στον τομέα της ΚΕΕΠΑ, εντούτοις του παρέχει τη δυνατότητα, εκτός από το να ελέγχει την προσήκουσα νομική βάση των μέτρων που λαμβάνονται στο πλαίσιο της εν λόγω πολιτικής, να ασκεί τις αρμοδιότητές του έχοντας πλήρη γνώση του συνόλου της εξωτερικής δράσεως της Ένωσης.
- 72 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η Ένωση οφείλει να μεριμνά, σύμφωνα προς το άρθρο 21, παράγραφος 3, ΣΕΕ, για τη συνοχή μεταξύ των διαφόρων τομέων της εξωτερικής της δράσεως, η υποχρέωση ενημερώσεως που υπέχουν τα λοιπά θεσμικά όργανα από το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ έναντι του Κοινοβουλίου συμβάλλει στη διασφάλιση της ενότητας και της συνοχής της εν λόγω δράσεως (βλ., κατ' αναλογίαν, όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και των κρατών μελών, απόφαση της 2ας Ιουνίου 2005, *Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου*, C-266/03, EU:C:2005:341, σκέψη 60· γνωμοδότηση 1/08, της 30ης Νοεμβρίου 2009, EU:C:2009:739, σκέψη 136, και απόφαση της 20ης Απριλίου 2010, *Επιτροπή κατά Σουηδίας*, C-246/07, EU:C:2010:203, σκέψη 75).
- 73 Πρέπει ευθύς εξαρχής να απορριφθεί το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι η υποχρέωση ενημερώσεως του Κοινοβουλίου σχετικά με τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων ανάγεται στην ευθύνη του Υπατου Εκπροσώπου και όχι σε αυτή του ίδιου του Συμβουλίου. Πράγματι, στο μέτρο που το άρθρο 218, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι αποτελεί έργο του Συμβουλίου να εγκρίνει την έναρξη διαπραγματεύσεων, να εκδίδει οδηγίες διαπραγματεύσεως, να επιτρέπει την υπογραφή και να συνάπτει τις συμφωνίες, συνάγεται ότι σε αυτό το θεσμικό όργανο εναπόκειται επίσης, ιδίως στο πλαίσιο των συμφωνιών που αφορούν αποκλειστικώς την ΚΕΠΠΑ, να μεριμνά για την τήρηση της υποχρέωσης που επιβάλλει το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ.
- 74 Εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο προσάπτει στο Συμβούλιο, πρώτον, ότι δεν το ενημέρωσε για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, δεύτερον, ότι δεν του διαβίβασε το τελικό κείμενο της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, ούτε αυτό της προσβαλλομένης αποφάσεως και, τρίτον, ότι το ενημέρωσε για την έκδοσή της εν λόγω αποφάσεως το πρώτον εννέα ημέρες μετά την έκδοσή της.
- 75 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, την αιτίαση που αντλείται από έλλειψη ενημερώσεως του Κοινοβουλίου εκ μέρους του Συμβουλίου για την εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, το Συμβούλιο ενημέρωσε το Κοινοβούλιο μόνον κατά την έγκριση της ενάρξεως των διαπραγματεύσεων και κατά το πέρας τους. Εντούτοις, το Δικαστήριο, με τη σκέψη 86 της αποφάσεως της 24ης Ιουνίου 2014, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου* (C-658/11, EU:C:2014:2025), έχει κρίνει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ υποχρέωση μέριμνας ώστε το Κοινοβούλιο να ενημερώνεται αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας συνάψεως διεθνούς συμφωνίας εκτείνεται και στα στάδια που προηγούνται της συνάψεως μιας τέτοιας συμφωνίας και, συνεπώς, καλύπτει, μεταξύ άλλων, τη φάση της διαπραγματεύσεως.

- 76 Συναφώς, όσον αφορά την έκταση της ενημερώσεως την οποία αφορά η εν λόγω διάταξη, πρέπει να επισημανθεί ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 218 ΣΛΕΕ διαδικασία διαπραγματεύσεως και συνάψεως διεθνών συμφωνιών περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την έγκριση ενάρξεως των διαπραγματεύσεων, τον καθορισμό των οδηγιών διαπραγματεύσεως, τον ορισμό του διαπραγματευτή της Ένωσης και, ενδεχομένως, μιας ειδικής επιτροπής, την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων, την έγκριση για την υπογραφή της συμφωνίας, ενδεχομένως την απόφαση περί προσωρινής εφαρμογής της συμφωνίας πριν την έναρξη ισχύος της, καθώς και τη σύναψη της συμφωνίας.
- 77 Καίτοι, δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο πρέπει να ενημερώνεται σε όλα αυτά τα στάδια της διαδικασίας, το γεγονός ότι αποκλείεται ακριβώς η συμμετοχή του στη διαπραγμάτευση και τη σύναψη των συμφωνιών που εμπίπτουν αποκλειστικώς στην ΚΕΠΠΑ σημαίνει ότι η εν λόγω υποχρέωση ενημερώσεως δεν εκτείνεται στα στάδια που αφορούν εσωτερική προπαρασκευαστική διαδικασία εντός του Συμβουλίου. Πάντως, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 86 των προτάσεών της, η απαίτηση ενημερώσεως του Κοινοβουλίου δεν μπορεί να περιορίζεται μόνον στα στάδια της διαδικασίας που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, αλλά εκτείνεται και στα ενδιάμεσα αποτελέσματα στα οποία καταλήγουν οι διαπραγματεύσεις. Συναφώς, όπως υποστήριξε το Κοινοβούλιο, η εν λόγω απαίτηση ενημερώσεως επέβαλλε στο Συμβούλιο να του κοινοποιήσει το κείμενο του σχεδίου συμφωνίας και αυτό του σχεδίου αποφάσεως που συνέταξαν οι σύμβουλοι εξωτερικών σχέσεων του Συμβουλίου που ήταν επιφορτισμένοι με τις διαπραγματεύσεις, στο μέτρο που το κείμενο των εν λόγω σχεδίων κοινοποιήθηκε στις αρχές της Τανζανίας ενόψει της συνάψεως της συμφωνίας.
- 78 Εξάλλου, εν προκειμένω, το Συμβούλιο ουδόλως ενημέρωσε το Κοινοβούλιο για την εξέλιξη της διαδικασίας διαπραγματεύσεως που προηγήθηκε της συνάψεως της Συμφωνίας ΕΕ Τανζανίας, με εξαίρεση την αποστολή του εγγράφου της 22ας Μαρτίου 2010 που το πληροφορούσε για την έναρξη της διαδικασίας αυτής. Δεδομένου ότι η άσκηση του δικαιώματος παρακολούθησεως του Κοινοβουλίου είναι νοητή μόνον σε σχέση με το ίδιο το περιεχόμενο της σχεδιαζόμενης συμφωνίας και όχι σε συνάρτηση με το περιεχόμενο άλλων συμφωνιών που εμφανίζουν, ενδεχομένως, παρόμοια χαρακτηριστικά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2008, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-155/07, EU:C:2008:605, σκέψη 74), δεν ασκεί, συναφώς, επιρροή η ύπαρξη συμφωνιών που έχουν συναφθεί με άλλα κράτη, των οποίων το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να έχει γνώση. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι το Κοινοβούλιο είχε, λόγω της υπάρξεως τέτοιων προηγούμενων παρόμοιων συμφωνιών, ενημερωθεί επαρκώς για τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων που κατέληξαν στη Συμφωνία ΕΕ-Τανζανίας.
- 79 Περαιτέρω, όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν διαβίβασε τα κείμενα της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας και της προσβαλλομένης αποφάσεως στο Κοινοβούλιο, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του Συμβουλίου, σύμφωνα με το οποίο το Κοινοβούλιο ήταν σε θέση να ασκήσει τα προνόμιά του όταν έλαβε γνώση του περιεχομένου των τελικών κειμένων με την ευκαιρία της δημοσιεύσεώς τους στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- 80 Όπως έχει υπογραμμίσει το Δικαστήριο, η δημοσίευση της αποφάσεως περί υπογραφής και συνάψεως συμφωνίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η δημοσίευση αυτή προβλέπεται στο άρθρο 297 ΣΛΕΕ και ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις δημοσιότητας που πρέπει να πληροί μια πράξη της Ένωσης προκειμένου να τεθεί σε ισχύ, ενώ η απαίτηση ενημερώσεως που απορρέει από το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, αποβλέπει στο να εξασφαλιστεί η δυνατότητα του Κοινοβουλίου να ασκήσει δημοκρατικό έλεγχο στην εξωτερική δράση της Ένωσης και, ειδικότερα, να εξασφαλίσει τον σεβασμό των αρμοδιοτήτων του στο πλαίσιο ακριβώς της επιλογής της νομικής βάσεως μιας αποφάσεως για τη σύναψη συμφωνίας (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 79).

- 81 Τέλος, όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από παράβαση του άρθρου 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ εκ μέρους του Συμβουλίου λόγω του ότι αυτό ενημέρωσε καθυστερημένα το Κοινοβούλιο, ήτοι εννέα ημέρες μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ένα τέτοιο χρονικό διάστημα δεν ανταποκρίνεται, κατ' αρχήν, στην απαίτηση να ενημερώνεται το Κοινοβούλιο «αμέσως», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
- 82 Δεν μπορεί, βεβαίως, να αποκλειστεί το ενδεχόμενο, σε ορισμένες περιπτώσεις, η διαβίβαση πληροφορίας στο Κοινοβούλιο εντός ορισμένων ημερών να μπορεί να χαρακτηριστεί «άμεση», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Εντούτοις, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, το Συμβούλιο δεν διαβίβασε στο Κοινοβούλιο ούτε το κείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως ούτε αυτό της Συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σε κάθε περίπτωση, δεν το ενημέρωσε αμέσως και πλήρως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαπραγματεύσεως και συνάψεως της εν λόγω συμφωνίας.
- 83 Από όσα προαναφέρθηκαν προκύπτει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ.
- 84 Στο μέτρο που το Κοινοβούλιο δεν ενημερώθηκε αμέσως και πλήρως σε όλα τα στάδια της διαδικασίας όπως επιτάσσει το άρθρο 218, παράγραφος 10, ΣΛΕΕ, το θεσμικό αυτό όργανο δεν ήταν σε θέση να ασκήσει το δικαίωμα παρακολούθησεως που έχει εκ των Συνθηκών στον τομέα της ΚΕΠΠΑ και, ενδεχομένως, να εκφράσει τη γνώμη του ως προς το ειδικότερο ζήτημα της ορθής νομικής βάσεως επί της οποίας πρέπει να στηριχθεί η οικεία πράξη. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η μη τήρηση της εν λόγω υποχρέωσης ενημερώσεως επηρεάζει αρνητικά τους όρους ασκήσεως των λειτουργιών του Κοινοβουλίου στον τομέα της ΚΕΠΠΑ και, ως εκ τούτου, συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου (απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου, C-658/11, EU:C:2014:2025, σκέψη 86).
- 85 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος και η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

Επί της διατηρήσεως των αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως

- 86 Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, υποστηριζόμενα από την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου και από την Επιτροπή, ζητούν από το Δικαστήριο, σε περίπτωση ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, να διατηρήσει σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως αυτής μέχρι την αντικατάστασή της.
- 87 Κατά το άρθρο 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο μπορεί, εφόσον το κρίνει αναγκαίο, να προσδιορίσει εκείνα τα έννομα αποτελέσματα της ακυρωθείσας πράξεως που θεωρούνται οριστικά.
- 88 Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως χωρίς τη διατήρηση των εννόμων αποτελεσμάτων της θα μπορούσε να παρακωλύσει τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της συμφωνίας ΕΕ-Τανζανίας και, ειδικότερα, να υπονομεύσει τις ποινικές διώξεις και τις δίκες των υπόπτων πειρατείας τους οποίους συλλαμβάνει η EUNAVFOR.
- 89 Κατά συνέπεια, συντρέχει λόγος να διατηρηθούν σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της προσβαλλομένης αποφάσεως η οποία ακυρώνεται με την παρούσα απόφαση.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 90 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εντούτοις, κατά την παράγραφο 3 του αυτού άρθρου, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. .
- 91 Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ηττήθηκαν εν μέρει, καθένας από τους διαδίκους αυτούς πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 92 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή, που παρενέβησαν στη δίκη, θα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/198/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2014, για την υπογραφή και σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας για τους όρους της μεταγωγής των υπόπτων πειρατείας και των συναφών κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων από τη ναυτική δύναμη υπό την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας.
- 2) Διατηρεί σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της αποφάσεως 2014/198.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 4) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(υπογραφές)